

Hristos este de ajuns

Hristos este de ajuns

„Harul Meu îți este de ajuns!" (2 Corinteni 12.9)

Este un adevăr prețios că noi nu ne putem găsi în astfel de împrejurări, pentru care Domnul Isus Hristos să nu fie de ajuns.

Am mai văzut cât de perfecte sînt aceste cuvinte: „Bucurați-vă totdeauna în Domnul!" (Filipeni 4.4). În aceasta stă partea noastră pozitivă. Apoi, în ceea ce privește tot ce întîlnim pe pămînt: „Nu vă îngrijorați de nimic!" (Filipeni 4.6). Astfel, dacă aducem greutatea noastră înaintea inimii Lui și a tronului Său, avem pace cu Dumnezeu, căci El nu este tulburat de nimic și cunoaște sfîrșitul de la început: pacea lui Dumnezeu vă va păzi inimile voastre! Ce loc sfînt este acesta!

Mai presus de toate, credeți totdeauna aceste cuvinte: „Harul Meu îți este de ajuns!" (2 Corinteni 12.9). Cînd inima se odihnește în Domnul Hristos, totul este ușor; căci ea se îndepărtează de ceea ce ne este o piedică. Domnul Isus Hristos este totdeauna același: plin de har și de înțelegere, El este de ajuns tinerilor și le este de ajuns bătrînilor. Să fim păstrați în umilință, în așa fel încît să-L cunoaștem pe El și toate izvoarele care sînt în El! Ele sînt în El, chiar pentru cei care sînt singuri; căci El a încercat ce este singurătatea: „Mă veți lăsa singur, dar nu sînt singur, căci Tatăl este cu Mine!", a spus El ucenicilor Săi, în ultima noapte cînd au fost împreună (Ioan 16.32). Atunci veți putea spune: Nu sînt singur, Domnul Hristos este cu mine.

Cu cît îl vom cunoaște, cu atît vom înțelege că El este totul!

Înțelepciunea noastră constă în a ști că nu putem nimic fără Domnul Hristos: cu El putem să facem tot ce este după voia Lui. Secretul păcii este de a fi ocupați cu El, din dragoste față de El însuși; astfel vom găsi pacea în El și prin El, iar cînd va veni încercarea, vom fi mai mult decît biruitori.

Este important de a observa că puterea Domnului Isus în noi poate să ne ridice deasupra tuturor împrejurărilor prin care trecem în viața noastră. „Orice ni se dă bun și orice dar desăvîrșit este de sus, coborîndu-se de la Tatăl Luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare" (Iacov 1.17). În practică, noi contrazicem adesea acest adevăr, pentru că noi căutăm lucruri de pe pămînt, ceea ce nu ne aduce decît dezamăgire. Însă, dacă sîntem dezamăgiți, Dumnezeu nu este niciodată dezamăgit. El ne lasă să fim dezamăgiți privind la noi înșine, ca să învățăm mai bine cîtă nevoie avem de Domnul Hristos și că în El sîntem din plin satisfăcuți.

„Du-mă pe calea veșniciei!" (Psalmul 139.24). Această cale nu este Hristos însuși, singura cale? Lui Dumnezeu îi place să cerceteze căile noastre, ca să ne conducă și să ne arate că Domnul Hristos trebuie să fie pentru noi, practic, ceea ce ne arată în Cuvîntul Său: „Cel dintîi și Cel de pe urmă, Alfa și Omega al nostru". Tot ceea ce ne conduce pe „calea veșniciei" este bun. Tot ceea ce, zdrobinduse, ne scapă de căile noastre proprii și ne conduce pe Calea Sa ne este salvator. Tot ceea ce urmărește să ne facă să-L apreciem pe Domnul Hristos, tot așa de bine de la început, ca și la sfîrșitul călătoriei, pe un Hristos cunoscut ca partea din care sufletele noastre se hrănesc, cum L-au cunoscut pentru ier-tarea păcatelor noastre, tot ce produce astfel de roade este bun pentru noi.